JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
2 päivänä toukokuuta 1995 *

Johdanto

1. Alankomaalainen yhtiö Heidemij Advies BV (jäljempänä kantaja tai Heidemij) vaatii yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamossa 1.2.1994 rekisteröidyssä kannekirjelmässään EY:n perustamissopimuksen 181 artiklaan perustuvan ja Euroopan parlamentin (jäljempänä parlamentti tai vastaaja) kanssa 27.7.1990 tekemässään urakkasopimuksessa olevan välityslausekkeen mukaisesti yhteisöjen tuomioistuinta velvoittamaan parlamentin maksamaan Belgian code civilin (siviililaki, jäljempänä code civil) 1794 pykälässä säädettyä vahingonkorvausta.

Tosiseikat

2. Parlamentin Brysselissä sijaitsevien rakennusten D 1, D 2 ja D 3 toteutuksen (muutoin nimeltään parlamentin laajennusohjelma tai Espace Léopold -rakennuskompleksi) yhteydessä parlamentti esitti tarjouspyynnön, jonka kohteena oli suunnittelu-, avustamis- ja konsultointitoimeksianto kiinteistöalalla. [1]

3. Rakennuttajana toimiva parlamentti on määrännyt urakkaehdoissa [2], että urakan saavan yrityksen tehtävät on jaettava kolmeen erilliseen A-, B- ja C-nimiseen osa-alueeseen. Osa-alue A koskee suunnitelman taloudellista puolta, osa-alue B teknistä ja arkkitehtonista arviointia ja osa-alue C suunnitelman toteuttamisen seurantaa ja valvontaa. Parlamentti on myös määrännyt, että hinta on ilmoitettava kiinteänä kokonaishintana urakan jokaiselta osa-alueelta.

4. Urakka annettiin Heidemijin tehtäväksi kokonaisuudessaan. [3] Asianosaiset tekivät siten 27.7.1990 urakkasopimuksen (jäljempänä sopimus).

5. Esillä oleva asia koskee ainoastaan suunnitelman toteuttamisen seurantaa ja valvontaa eli osa-aluetta C.

1 — EYVL, täydennysosa 12.6.1990, S 112, s. 65.
2 — Kannekirjelmän asiakirja nro 13.
3 — 10.7.1990.

* Alkuperäinen kieli: ranska.

6. Heidemijin tätä osa-aluetta koskevat tehtävät alkoivat 1.1.1991 [4] ja niiden oli määrä päättyä "... rakennusten lopullisena vastaanottopäivänä" [5] eli 1.6.1996.

7. Osa-alueen C moitteettomaksi toteuttamiseksi tarpeellisten lisäsuoritusten hinnan määräämiseen liittyvän erimielisyyden jälkeen parlamentti antoi 21.1.1993 Heidemijille tiedoksi, että:

— sopimus irtisanotaan sen 4 artiklan perusteella ja sen oikeusvaikutukset lakkaavat 1.7.1993 alkaen;

— toimeksiannon jatkamiseksi esitetään julkinen tarjouspyyntö. [6]

8. Viimeisen kohdan osalta Heidemij esitti tarjouksen [7], jonka parlamentti hylkäsi [8].

9. Heidemij vaati 28.6. ja 1.7.1993 vahingonkorvaukseksi 21.1.1993 tiedoksi annetusta sopimuksen irtisanomisesta 10 prosenttia siitä palkkiosta, jota oli pyydetty rakennuksia D 2 ja D 3 koskevan toimeksiannon jatkamiseksi esitettyyn toiseen julkiseen tarjouspyyntöön liittyvän menettelyn yhteydessä sekä tälle viivästyskorkoa.

10. Parlamentti vastusti 15.7.1993 vaatimusta.

11. Asianosaiset ovat päättäneet antaa toimivallan yhteisöjen tuomioistuimelle sopimukseen liittyvien riitojen ratkaisemiseksi sopimuksen 10 artiklan mukaisesti ja ovat nimenomaisesti sopineet, että Belgian lakia on sovellettava:

"Tähän sopimukseen on sovellettava Belgian lakia. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta käsitellä kaikki tähän sopimukseen liittyvät riidat EHTY: n perustamissopimuksen 42 artiklan, ETY:n perustamissopimuksen 181 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 153 artiklan mukaisesti."

12. Mainittua toimivaltaa ei ole kiistetty.

4 — Ks. kanteen tueksi esitetty asiakirja nro 6.

5 — Sopimuksen 4 artiklan viides kohta.

6 — EYVL, 9.2.1993, S 27, s. 72.

7 — Tässä 5.4.1993 tehdyssä tarjouksessa määrätään, että koko toimeksiannon kiinteä kokonaisurakkahinta on 7 971 500 ecua.

8 — 11.6.1993.

Asianosaisten vaatimukset ja oikeudelliset perusteet

13. Heidemij vaatii yhteisöjen tuomioistuinta velvoittamaan parlamentin:

— maksamaan sille sopimussuhteeseen perustuvaa vahingonkorvausta toimeksiannon päättämisestä 797 150 ecua lisättynä 15.9.1993 alkaen laskettavilla sopimukseen perustuvilla 8 prosentin suuruisilla vuotuisilla koroilla;

— korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

14. Heidemij on esittänyt kaksi oikeusperustetta väitteidensä tueksi.

— ensimmäisen oikeusperusteen mukaan periaate urakoitsijan oikeudesta sopimussuhteeseen perustuvaan vahingonkorvaukseen urakkasopimuksen yksipuolisen irtisanomisen jälkeen on tunnustettu code civilin 1794 pykälässä, eikä Heidemij ollut missään vaiheessa aikonut luopua siitä;

— toisen oikeusperusteen mukaan rakennuttajan maksettavan vahingonkorvauksen määrää on arvioitava alankomaalaisten suunnittelutoimistojen ammattietiikkaa koskevien sääntöjen (jäljempänä RVOI-1987) 11 artiklan mukaisesti, jota on sovellettava sopimuksen 8 artiklan perusteella.

15. Parlamentti vaatii yhteisöjen tuomioistuinta:

— ensisijaisesti vahvistamaan, että kanne ei ole perusteltu, hylkäämään Heidemijin vaatimukset ja velvoittamaan Heidemijin korvaamaan oikeudenkäyntikulut;

— toissijaisesti vahvistamaan vahingonkorvauksen määräksi 20 883,33 ecua ja velvoittamaan Heidemijin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16. Vastaaja vetoaa seuraaviin kohtiin:

— Vastaaja kiistää ensisijaisesti, että esillä oleva sopimusperusteinen vahingonkorvausvaatimus voidaan esittää code civilin 1794 pykälän perusteella. Koska tämä säännös ei kuulu ordre publicin piiriin, niin toisaalta nimenomaisesti sopimusehtoja ja erityisesti 4 artiklan viidettä kohtaa ja 12 artiklaa tulkittaessa sekä toisaalta

sopimuksen irtisanomisen jälkeen urakoitsijan omaksumasta suhtautumisesta ilmenee välillisesti, että sopimuksen osapuolet olivat aikoneet poiketa siitä;

— Vastaaja väittää toissijaisesti, että vaaditun vahingonkorvauksen määrää on arvioitava sopimusehtojen ja code civilin säännösten perusteella.

Voimassa oleva Belgian oikeus — code civilin 1794 pykälän sisältö

17. Code civilin 1794 pykälässä säädetään, että:

"Rakennuttaja voi irtisanoa yksipuolisesti kiinteähintaisen urakan siitä huolimatta, että työt on jo aloitettu, korvaamalla urakoitsijalle kaikki tämän menot, urakoitsijan suorittamat työt ja kaiken sen, minkä urakoitsija olisi voinut tällä urakalla ansaita."

18. Tällä säännöksellä annetaan siten rakennuttajalle oikeus töiden aloittamisesta huolimatta irtisanoa kiinteähintainen urakkasopimus *yksipuolisesti* ja *ilman, että sen tarvitsee todistaa urakoitsijan laiminlyöneen sopimuksen täytäntöönpanon tai täyttäneen sopimusvelvollisuutensa huonosti.* Rakennuttajan on vastavuoroisesti korvattava urakoitsijalle kaikki tämän menot, suorittamat työt ja kaiken sen, minkä urakoitsija olisi voinut tällä urakalla ansaita.

19. Koska mainittu säännös ei kuulu ordre publicin piiriin [9], asianosaiset voivat luopua sen soveltamisesta joko kokonaan tai osittain joidenkin sen säännösten osalta [10] noudattamatta erityisiä muodollisuuksia. [11] Siten on voitu katsoa, että urakoitsija voi pätevästi luopua välillisesti kaikesta vahingonkorvauksesta. Erityisesti urakoitsijan urakkasopimuksen irtisanomisen jälkeisestä suhtautumisesta voidaan myös päätellä tällainen luopuminen. [12]

Irtisanomisoikeuden soveltamisala

20. Sen jälkeen kun, Belgian Cour de cassationin ensimmäinen jaosto on 4.9.1980 antanut tuomion [13], jossa todetaan, että:

"... ottaen huomioon tämän säännöksen (code civilin 1794 pykälä) sanamuodon

9 — Ks. erityisesti Flamme, Ph. ja Flamme, M.-A.: *Le contrat d'entreprise — Quinze ans de jurisprudence* (1975— 1990), éditions Larcier, 1991, s. 194, 244 kohta; Delahaye, Th.: *Résiliation et résolution unilatérales en droit commercial belge*, établissements Bruylant, 1984, s. 57, 42 kohta.

10 — Ks. Flamme, M.-A. ja Lepaffe, J.: Otsake "Devis et marchés", *Répertoire pratique du droit belge*, complément, tome II (jäljempänä "RPDB"), établissements Bruylant, 1966, s. 415, ja erityisesti 285 kohta.

11 — Delahaye, Th., mainittu teos 71 ja 72 kohta.

12 — Cour de cassation, 24.9.1981, *Journal des tribunaux*, 1982, s. 57.

13 — SA Artic, anc. SA "Iceberg", ja SA "Bianca"/SPRL "Représentations Wolff", *Revue critique de jurisprudence belge*, 1981, s. 527.

yleisluontoisuuden se on sovellettavissa kaikenlaiseen, ruumiilliseen tai henkiseen työhön edellyttäen, että kysymyksessä on sellaisen työn suorittaminen, joka on yksilöity joko sen kohteen tai nimenomaisesti ilmoitetun päättymisajankohdan perusteella".

On hyväksytty, että

1) *code civilin 1794 pykälää sovelletaan kaikkiin urakkasopimuksiin*: a) niiden kohteesta riippumatta (henkinen ja ruumillinen työ) [14]; b) riippumatta siitä, että urakka on hinnaltaan laskelmaan perustuva tai kiinteä edellyttäen, että hinta on sopimusehdoissa määrätty tai sopimusehdoin määrättävissä [15];

2) *edellyttäen, että:* a) osapuolten välisistä suhteista on määrätty syntyneellä sopimuksella ja b) *sopimuksen kohde* on *yksilöity* tai *yksilöity päättymisajankohta* on määrätty. Toisin sanoen code civilin 1794 pykälää sovelletaan vain, mikäli sopimus on määräaikainen joko erityisen päättymispäivän tai sen kohteen itsensä perusteella. [16]

21. Code civilin 1794 pykälässä yksin rakennuttajalle [17] suotua mahdollisuutta yksipuoliseen irtisanomiseen voidaan lisäksi käyttää vain ennen töiden lopullista valmistumista. [18]

Code civilin 1794 pykälän soveltaminen sopimukseen

22. Sopimusehdoista ilmenee, että sopimus kuuluu code civilin 1794 pykälässä säädetyn irtisanomisoikeuden soveltamisalaan. Tätä ei kiistetäkään.

23. Yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa asiassa herää kaksi kysymystä: onko code civilin 1794 pykälässä asetettu sopimusperusteisen vahingonkorvauksen periaate syrjäytetty sopimuksella? Mikäli vastaus on kielteinen, minkä suuruista vahingonkorvausta Heidemij voi vaatia? Käsittelen peräkkäin näitä kahta kysymystä.

A — *Ovatko osapuolet luopuneet code civilin 1794 pykälän soveltamisesta kokonaan tai osittain joidenkin sen säännösten osalta osa-alueen C yhteydessä?*

24. Mitä tulee *rakennuttajan* mahdollisuuteen *käyttää hyväkseen* sille tunnustettua

14 — Delahaye, Th., mainittu teos, s. 59, 44 kohta.

15 — Ibid., s. 60.

16 — Ks. tältä osin *RPDB*, 278 kohta.

17 — Ks. erityisesti Delahaye, Th., mainittu teos, s. 84, 62 kohta; *RPDB*, 279 ja 280 kohta.

18 — Ibid., Delahaye, Th., s. 85, 63 kohta; *RPDB*, 274 ja 282 kohta.

oikeutta, on selvää, että rakennuttajana oleva parlamentti ei ole tarkoittanut luopua tästä oikeudesta, koska sopimuksen 4 artiklan viidennessä kohdassa määrätään:

"Osa-aluetta C koskeva toimeksianto päättyy rakennusten lopullisena vastaanottopäivänä. Parlamentilla on kuitenkin oikeus lopettaa Heidemij Adviesbureau BV:n toimeksianto kunkin vuosittaisen kauden päättyessä irtisanomalla sopimus kirjatulla kirjeellä vähintään kolme kuukautta ennen kunkin vuosittaisen määräajan päättymistä."

25. Parlamentti on ilmaissut 21.1.1993 päivätyssä kirjeenvaihdossa, että se haluaa käyttää tätä oikeutta hyväkseen. [19] Tällä kirjeenvaihdolla parlamentti viittaa nimenomaisesti sopimuksen 4 artiklaan eikä esitä minkäänlaista väitettä Heidemijiä vastaan:

"...

Consequently, in accordance with Article 4 of our contract with you of 27 July 1990, I hereby give you notice of termination of this contract as at 30 June 1993.

On behalf of my colleagues in the Directorate-General for Administration I would like to express my appreciation and thanks for the services you have rendered to the Parliament in recent years.

We do hope that you will respond to the new call for tender to be issued shortly."

26. Vastaaja väittää tarkoittaneensa poiketa *urakoitsijalle* tunnustetusta *periaatteellisesta oikeudesta* sopimusperusteiseen *vahingonkorvaukseen*. Vastaaja vetoaa sopimuksen 4 artiklan viidenteen kohtaan ja 12 artiklaan. Vastaaja lisää, että sopimuksen irtisanomisen jälkeistä Heidemijin suhtautumista on myös tulkittava tällä tavalla.

27. Toisin kuin mitä parlamentti väittää, [20] mielestäni 4 artiklan viidennestä kohdasta ja 12 artiklasta yhdessä ei seuraa, että urakoitsijan oikeudet vahingonkorvaukseen sopimuksen yksipuolisesta irtisanomisesta on syrjäytetty.

28. Olen osoittanut, että tämän 4 artiklan viides kohta on yksiselitteinen. Rakennuttaja on tarkoittanut ainoastaan täsmentää yksipuolisen irtisanomisoikeutensa käyttämistä.

19 — Kannekirjelmän asiakirja nro 11.

20 — Vastine, s. 19.

Tämä lauseke ei koske missään tapauksessa sitä vaikutusta, joka voi syntyä mainitun irtisanomisoikeuden käyttämisestä urakoitsijan oikeudelle saada vahingonkorvausta.

29. Edellä mainitun 12 artiklan irtisanomislausekkeella ei sen sijaan ole merkitystä esillä olevassa asiassa.

30. Tässä artiklassa määrätään itse asiassa, että:

"Mikäli jonkin eurooppalaisen poliittisen, lainkäytöllisen tai hallinnollisen elimen päätöksen vuoksi parlamentin on irtisanottava kiinteistöjä koskevat vuokrasopimuksensa tai luovuttava suunnitelluista vuokrasopimuksista, tämä sopimus irtisanotaan päättymään kolmen kuukauden kuluttua eikä vahingonkorvausta irtisanomisesta ole maksettava.

Kaikki maksettavat erät jo suoritetuista töistä maksetaan Heidemij Adviesbureau BV:lle tämän esitettyä kaikki näihin liittyvät tositteet."

31. Mielestäni parlamentti on tällä lausekkeella tarkoittanut ennen kaikkea poiketa code civilin 1789 pykälästä — joka ei kuulu ordre publicin piiriin [21] —, jossa säädetään, että:

"Sellaisessa tapauksessa, jossa työntekijä luovuttaa ainoastaan työnsä tai aikaansaannoksensa, työntekijän vastuu syntyy esineen tuhoutuessa vain tuottamuksen perusteella."

Oikeustieteessä tulkitaan tätä säännöstä Res perit domino -periaatteen sovellutuksena sellaisessa tapauksessa, jossa urakkasopimuksen kohteena oleva esine ei kuulu urakoitsijalle. [22]

32. Parlamentti tarkoittaa tällä lausekkeella hyvin erityistä tilannetta:

— se on joutunut irtisanomaan aikaisemmin tehdyt vuokrasopimukset [23] joko ulkopuolisesta johtuvasta syystä (esimerkiksi: Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös) tai siitä itsestään johtuvasta syystä ("eurooppalainen poliittinen elin" voi olla ainoastaan parlamentti itse),

21 — *RPDB*, 252 kohta.

22 — Ibid., 252 kohta; De Page, H.: *Traité élémentaire de droit civil belge*, IV nide (ensimmäinen osa), établissements Bruylant, 1943, s. 901, 877 kohta.

23 — Ks. edellä mainittujen urakkaehtojen johdanto, s. 2.

— urakkasopimus irtisanotaan, koska sopimuspuolten velvoitteiden toteuttamisen kohteena oleva esine on tuhoutunut, ja

— parlamentti on nimenomaisesti varannut itselleen oikeuden olla maksamatta vahingonkorvausta Heidemijille, kun taas sovellettaessa code civilin 1794 ja 1789 pykälää yhdessä Heidemij olisi voinut vaatia sitä.

Sopimuksen 12 artiklassa viedään Heidemijiltä siten tämä mahdollisuus.

33. Mutta tapauksessamme 12 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyty ja kuten olen lisäksi todennut [24], parlamentti on nimenomaisesti vedonnut 4 artiklan määräyksiin.

34. Parlamentti väittää, että Heidemij on välillisesti luopunut mahdollisuudesta vedota code civilin 1794 pykälässä vahvistettuun oikeuteen saada vahingonkorvausta osallistuessaan toiseen tarjouspyyntöön ja reagoidessaan viivytellen.

35. On varmaa, ettei Heidemij ole luopunut nimenomaisesti oikeudestaan vahingonkorvaukseen. Olen todennut [25], että oikeuskäytännössä on vahvistettu, että urakoitsijan luopuminen code civilin 1794 pykälään perustuvasta periaatteellisesta vahingonkorvauksesta saattoi olla välillistä. Voidaanko sopimuksen irtisanomisen jälkeistä Heidemijin suhtautumista koskeva väite pätevästi perustella sen päättelemiseksi, että Heidemij on ilmaissut aikomuksensa luopua oikeudestaan vahingonkorvaukseen?

36. En ajattele tällä tavalla kahden olennaisen seikan perusteella.

37. *Ensiksi* parlamentin ja Heidemijin välisiä suhteita sinä ajanjaksona, joka alkaa 21.1.1993 suoritetusta irtisanomisesta ja päättyy Heidemijin esittämiin vahingonkorvausvaatimuksiin, on arvioitava oikeudellisesti eri näkökulmista:

— toisaalta sopimusta ja tähän sopimukseen perustuvia velvoitteita,

— toisaalta julkista tarjouspyyntömenettelyä ja tämän sopimussuhteen ulkopuolisen oikeuden soveltamista.

On siis todella olemassa kaksi erilaista oikeudellista tilannetta, joita säännellään kahdella erilaisella oikeudellisella järjestelmällä ja joita ei sovi sekoittaa toisiinsa.

24 — Ratkaisuehdotukseni 25 kohta.

25 — Ibid., 19 kohta.

38. *Toiseksi* tosiseikkojen osalta katson, että osallistuessaan uuteen tarjouspyyntömenettelyyn Heidemij toimi *järkevän* urakoitsijan lailla. Sen oli itse asiassa kokeiltava yrityksensä mahdollisuuksia tulla hyväksytyksi, ja Heidemij saattoi näin mahdollisesti pienentää sen vahingonkorvauksen määrää, joka parlamentin oli maksettava sopimuksen irtisanomisen vuoksi.

39. Katson näin ollen, että Heidemijin vahingonkorvausvaatimus on perusteltu.

B — *Vahingonkorvauksen määrä, joka parlamentin on maksettava*

40. Code civilin 1794 pykälän sanamuodon mukaan yrittäjälle on korvattava *"kaikki tämän menot, urakoitsijan suorittamat työt ja kaiken sen, minkä urakoitsija olisi voinut tällä urakalla ansaita"*.

41. Heidemij vaatii korvausta ainoastaan ansion menetyksestä, eli 797 150 ecua sekä tälle sopimuksen mukaista 8 prosentin viivästyskorkoa velvoitteen täyttämisen myöhästymisen vuoksi RVOI — 1987:n mukaisesti, jota sovelletaan sopimuksen 8 artiklan perusteella. Tämä korko lasketaan 15.9.1993 alkaen sopimuksen 7 artiklan toisen alakohdan määräysten mukaisesti.

42. Parlamentti puolestaan ehdottaa toissijaisesti, että se suorittaa Heidemijille 10 prosenttia siitä, mitä tämä olisi voinut oikeutetusti vaatia, jos sopimusta olisi jatkettu sen loppuun saakka, eli 20 883,33 ecua.

43. Sen vahingonkorvauksen ja viivästyskorkojen määrän arvioimiseksi, johon Heidemijillä on oikeus, on mielestäni syytä soveltaa Belgian oikeutta sopimuksen 10 artiklan nojalla, joka on laadittu sanamuodoltaan selvästi ja yleisluontoisesti. Viivästyskorkojen alkamisajankohdan osalta totean, että sopimuksen 7 artiklassa käsitellään suoritettuja töitä koskevan maksun myöhästymisestä johtuvia korkoja eikä ansion menetyksenä vaadittujen summien maksamisen myöhästymisestä johtuvia korkoja. Tästä syystä katson, että 7 artiklan toista kohtaa ja 8 artiklaa ei voida soveltaa esillä olevaan asiaan.

44. Belgian oikeudessa on periaatteena, että tätä ansion menetystä on arvioitava in concreto. Kun arviointiperusteet puuttuvat, kuten asian laita on esillä olevassa tapauksessa, oikeuskäytännössä vahvistetaan kuitenkin tämä korvaus 10 prosentiksi suorittamatta olevien töiden arvosta. [26]

26 — Delahaye, Th., mainittu teos, 68 kohta; *RPDB*, s. 480, 288 kohta.

45. Esitettyjä asiakirjoja ja sopimuksen sanamuotoa koskevan tarkastelun perusteella katson, ettei tätä ansion menetystä voida laskea vastaajan hylkäämän tarjouksen arvon perusteella, vaan yksinomaan ottamalla huomioon sen, mitä kantaja olisi voinut oikeutetusti vaatia, jos sopimusta olisi jatkettu sen loppuun eli 1.6.1996 saakka. Näin ollen ainoa sopimuksessa määrätty summa on se, joka on mainittu 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa (lisäsuoritukset [27] eivät *välttämättä* ole tarpeellisia).

46. Tästä syystä, koska osa-alueeseen C liittyvien töiden suorittamisen hinnaksi on sopimuksessa vahvistettu 71 600 ecua, ansion menetykseksi on laskettava tämän vuosittaisen kiinteän urakkahinnan, 71 600 ecun, perusteella, eli:

— 35 kuukaudelta maksettava hinta [28]:

$$\frac{71\,600 \text{ ecua} \times 35}{12} = 208\,833{,}33 \text{ ecua}$$

— tämän määrän perusteella laskettu vahingonkorvaus:

208 833,33 ecua x 10 % = 20 883,33 ecua.

47. Kun kysymyksessä ovat Heidemijin vaatimat viivästyskorot ja koska sopimus on vastavuoroinen, code civilin 1153 pykälää sovelletaan. Korkoa on siten laskettava kanteesta alkaen Belgiassa sovelletun laillisen koron suuruisena.

48. Katson näin ollen, että parlamentti on velvoitettava:

1) maksamaan Heidemijille vahingonkorvausta irtisanomisesta 20 833,33 ecua ja tälle laillista viivästyskorkoa Belgian code civilin 1153 pykälän mukaisesti;

2) korvaamaan työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti oikeudenkäyntikulut.

27 — Sopimuksen 3 artiklan kuudes alakohta.

28 — Toisin sanoen 30.6.1993 tapahtuneesta irtisanomisesta sopimuksen sovittuun päättymispäivään 1.6.1996 saakka, eli 35 kuukautta.